

Mål C-409/19

Begäran om förhandsavgörande

Datum för ingivande:

24 maj 2019

Domstol som begär förhandsavgörande:

Conseil d'État (Frankrike)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

24 april 2019

Klagande:

Société Générale SA

Motpart:

Ministre de l'Action et des Comptes publics

CONSEIL D'ETAT

i dömande sammansättning

[utelämnas]

REPUBLIKEN FRANKRIKE

I DET FRANSKA FOLKETS NAMN

[utelämnas]

[utelämnas]

[utelämnas]

[utelämnas]

[utelämnas] [administrativa uppgifter] [utelämnas] Bakgrund:

Aktiebolaget Société Générale yrkade att Tribunal administratif de Montreuil skulle befria bolaget från den ytterligare bolagsskatt som det påförts för räkenskapsåren 2004 och 2005 samt motsvarande skattetillägg, i egenskap av moderbolag i den skattemässigt integrerade koncern som omfattar Société Générale Asset Management (SGAM) Banque. Genom dom [utelämnas] av den 3 februari 2011 biföll Tribunal administratif de Montreuil bolagets talan.

Ministre du budget, des comptes publics, de la fonction publique et de la réforme de l'Etat (ministerns för budget, offentliga räkenskaper, offentlig förvaltning och statlig reform) överklagade ovannämnda dom till Cour administrative d'appel de Versailles, som genom dom [utelämnas] av den 17 mars 2016 biföll ministerns överklagande, upphävde förstnämnda dom och ålade bolaget att betala den ytterligare skatt som det befriats från av Tribunal administratif de Montreuil.

[utelämnas] Société Générale har yrkat att Conseil d'Etat ska:

1. upphäva sistnämnda dom,
2. avgöra målet i sak genom att ogilla ministerns överklagande,
3. i andra hand, begära ett förhandsavgörande av Europeiska unionens domstol, **[Orig. s. 2]**,
4. förplikta franska staten att utge ett belopp om 5 000 euro i enlighet med artikel L. 761-1 i code de justice administrative (förvaltningsprocesslagen).

Société Générale har hävdad att:

- efter att ha upphävt Tribunal administratif de Montreuil's dom, underlät Cour administrative d'appel de Versailles att pröva den grund som bolaget åberopat vid förstnämnda domstol, avseende den rättsliga giltigheten av den formella tolkning som framgår av documentation administrative de base (grundläggande administrativ dokumentation) 5 I-3226, och åsidosatte bestämmelserna i artikel L. 80 A i livre des procédures fiscales (föreskrifter för skatterättsliga förfaranden),

- Cour administrative d'appel de Versailles gjorde en felaktig rättslig kvalificering av omständigheterna i målet och åsidosatte bestämmelserna i code général des impôts (allmänna skattelagen), jämförda med artikel 24 i de skatteavtal som ingåtts mellan Frankrike och Italien, Frankrike och Förenade kungariket, respektive Frankrike och Nederländerna, då den fann att de belopp som bolaget SGAM Banque hade återbetalat till sina kunder på grund av att de ställt värdepapper som säkerhet för de värdepapperslån som SGAM Banque beviljat dem eller innehade för deras räkning inom ramen för fondstrukturering, utgjorde kostnader som bolaget – vid beräkningen av den övre gränsen för den skattecredit som bolaget skulle beviljas enligt skatteavtalen – skulle dra av från utdelningen i utlandet av dessa värdepapper,

- Cour administrative d'appel de Versailles motiverade inte sin dom i tillräcklig utsträckning och missuppfattade handlingarna i målet, då den endast ifrågasatte att det förelåg ett direkt samband mellan de belopp som utbetalats till bolaget SGAM Banques avtalsparter å ena sidan, och förvärvet, innehavet och överlåtelsen av dessa värdepapper å den andra,

- Cour administrative d'appel de Versailles motiverade inte sin dom i tillräcklig utsträckning och gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning då den fann att

avdraget av de belopp som återbetalats i enlighet med avtalen för värdepappersbelåning eller inom ramen för fondstrukturering, vid beräkningen av den övre gränsen för skatte kredit, inte äventyrade den fria rörligheten för kapital såsom den skyddas genom unionsrätten.

[utelämnas] ministre de l'action et des comptes publics (ministern för offentlig förvaltning och offentliga räkenskaper) har yrkat att överklagandet ska ogillas. Ministern har gjort gällande att överklagandet inte kan bifallas såvitt avser de grunder som Société Générale har åberopat.

Med beaktande av övriga handlingar i målet,

Med beaktande av:

- fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,
- fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- avtalet mellan Republiken Frankrikes regering och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands regering om undvikande av dubbelbeskattning, samt hindrande av skatteundandragande av inkomstskatt, undertecknat i London den 22 maj 1968, [Orig. s. 3]
- avtalet mellan Republiken Frankrikes regering och Konungariket Nederländernas regering om undvikande av dubbelbeskattning, samt hindrande av skatteundandragande av inkomstskatt och förmögenhetsskatt, undertecknat den 16 mars 1973,
- avtalet mellan Republiken Frankrikes regering och Republiken Italiens regering om undvikande av dubbelbeskattning av inkomstskatt och förmögenhetsskatt, samt hindrande av skatteundandragande och skattebedrägeri, undertecknat den 5 oktober 1989,
- allmänna skattelagen och föreskrifterna för skatterättsliga förfaranden,
- EG-domstolens dom C-385/00 av den 12 december 2002 (ECLI:EU:C:2002:750),
- EG-domstolens dom C-513/04 av den 14 november 2006 (ECLI:EU:C:2006:713),
- EG-domstolens dom C-194/06 av den 20 maj 2008 (ECLI:EU:C:2008:289),
- EU-domstolens dom C-436/08 och C-437/08 av den 10 februari 2011 (ECLI:EU:C:2011:61),
- EU-domstolens dom C-168/11 av den 28 februari 2013 (ECLI:EU:C:2013:117),

- EU-domstolens dom C-10/14, C-14/14 och C-17/14 av den 17 september 2015 (ECLI:EU:C:2015:608),
- EU-domstolens dom C-602/17 av den 24 oktober 2018 (ECLI:EU:C:2018:856),
- EU-domstolens dom C-174/18 av den 14 mars 2019 (ECLI:EU:C:2019:205),
- Conseil d'Etats avgörande i mål nr 357189 av den 7 december 2015 (ECLI:FR:CESSR:2015:357189.20151207),
- förvaltningsprocesslagen,

[utelämnas] [uppgifter om förfarandet]

Av följande skäl:

1. I artikel 39 i allmänna skattelagen föreskrivs följande: *"1. Nettovinsten fastställs efter avdrag för samtliga kostnader...".* I artikel 209.I första stycket i samma lag, i den lydelse som var tillämplig under de beskattningsår som är aktuella för tvisten, anges följande: *"Med förbehåll för bestämmelserna i detta avsnitt ska de vinster som ska bli föremål för bolagsskatt [Orig. s. 4] fastställas i enlighet med de bestämmelser som anges i artiklarna 34–35 ... varvid endast vinster i bolag som bedriver sin verksamhet i Frankrike, samt vinster som ska beskattas i Frankrike i enlighet med ett internationellt dubbelbeskattningsavtal, ska beaktas /...".* I artikel 220.1 i samma lag, i den lydelse som var tillämplig på ovannämnda beskattningsår, anges följande: *"a) källskatt som uppburits på bolagets eller den juridiska personens inkomster från sådana kapitaltillgångar som avses i artiklarna 108–119, 238 septies B och 1678 bis, ska avräknas från det skattebelopp vederbörande är skyldig att betala enligt detta kapitel. /Det avdrag som ska göras i enlighet härmed får dock inte överskrida den andel av sistnämnda skattebelopp som dessa vinster motsvarar. /b Med avseende på sådana inkomster från utlandet som avses i artiklarna 120–123 får avräkningen som mest uppgå till beloppet av den skattecredit som motsvarar källskatten i utlandet eller ett därmed jämförbart avdrag, i enlighet med internationella konventioner/... /"*
2. I avtalet av den 5 oktober 1989 som ingåtts mellan Frankrike och Italien för undvikande av dubbelbeskattning, samt hindrande av skatteundandragande och skattebedrägeri, anges följande i artikel 10: *"1. Utdelning från ett bolag med hemvist i en avtalsslutande stat till en person med hemvist i en annan avtalsslutande stat får beskattas i den sistnämnda staten. /2. Utdelningen får emellertid beskattas även i den stat där bolaget som betalar utdelningen har hemvist, enligt lagstiftningen i denna stat ...".* Artikel 24 i samma avtal har följande lydelse: *"1. Dubbelbeskattning ska undvikas enligt följande: /1. Avseende Frankrike: /a) Förmåner och andra positiva inkomster från Italien och som där är skattepliktiga enligt bestämmelserna i detta avtal är även skattepliktiga i Frankrike när de har erhållits av en person med hemvist i Frankrike. Den italienska skatten får inte avräknas vid beräkningen av den beskattningsbara inkomsten i Frankrike. Inkomsttagaren har dock rätt till en skattecredit som ska*

avräknas från den franska skatt i vars skatteunderlag dessa inkomster ingår. Denna skattecredit motsvarar: / - avseende sådana inkomster som avses i artiklarna 10, 11, 12, 16 och 17 ..., beloppet av den skatt som betalats i Italien, i enlighet med bestämmelserna i nämnda artiklar. Den kan dock inte överstiga det belopp av den franska skatten som motsvarar dessa inkomster ... ”.

3. I avtalet av den 22 maj 1968 som ingåtts mellan Frankrike och Förenade kungariket för undvikande av dubbelbeskattning, samt hindrande av skatteundandragande och skattebedrägeri, i den lydelse som var tillämplig på de beskattningsår som är aktuella för tvisten, anges följande i artikel 9: ”1. a) Utdelning från ett bolag med hemvist i Förenade kungariket till en person med hemvist i Frankrike ska beskattas i Frankrike. / b) När en person med hemvist i Frankrike har rätt till skattecredit med anledning av sådan utdelning i enlighet med punkt 2, kan skatten även uppbäras i Förenade kungariket ... /2. Med förbehåll för bestämmelserna i punkterna 3–5, har en person med hemvist i Frankrike som erhåller utdelning från ett bolag med hemvist i Förenade kungariket och som med anledning härav är skattskyldig i Frankrike, varvid vederbörande är den faktiske betalningsmottagaren, rätt till den skattecredit som åtföljer sådan utdelning och som en fysisk person med hemvist i Förenade kungariket skulle haft rätt till om den personen hade erhållit sådan utdelning, och till att erhålla det överskjutande beloppet av skattecrediten på den skatt personen är skattskyldig till i Förenade kungariket ... ”. I artikel 24 i samma avtal, i den lydelse som var tillämplig på de beskattningsår som är aktuella för tvisten, anges följande: ”Dubbelbeskattning av inkomster ska undvikas enligt följande: / ... b) Avseende Frankrike: / ... ii) Frankrike ska bevilja personer med hemvist i Frankrike, vilka uppbär sådana inkomster som avses i artiklarna 9 och 17 härrörande från Förenade kungariket och som har beskattats i Förenade kungariket i enlighet med bestämmelserna i nämnda artiklar, en skattecredit motsvarande beloppet av den skatt som betalats i Förenade kungariket. Denna skattecredit, som inte får överskridas beloppet av den franska skatt som hänför sig till ovannämnda inkomster, ska avräknas från den skatt som avses i artikel 1.1 stycke b i detta avtal, i vars skatteunderlag dessa inkomster ingår ... ”. [Orig. s. 5]
4. I avtalet av den 16 mars 1973 som ingåtts mellan Frankrike och Nederländerna för undvikande av dubbelbeskattning, samt hindrande av skatteundandragande och skattebedrägeri, anges följande i artikel 10: ”1. Utdelning från ett bolag med hemvist i en avtalsslutande stat till en person med hemvist i en annan avtalsslutande stat får beskattas i den sistnämnda staten. /2. Utdelningen får emellertid beskattas även i den stat där bolaget som betalar utdelningen har hemvist, enligt lagstiftningen i den staten ... ”. Artikel 24 i samma avtal har följande lydelse: ”1. Dubbelbeskattning ska undvikas enligt följande: / ... B. - Med avseende på Frankrike:/ ... b) angående sådan inkomst som avses i artiklarna 8, 10, 11, 16 och 17 på vilken nederländsk skatt har uppburits i enlighet med bestämmelserna i dessa artiklar, ska Frankrike bevilja personer som har hemvist i Frankrike och som erhåller sådan inkomst, en skattecredit till ett belopp som motsvarar den nederländska skatten. / Denna skattecredit, som inte får överstiga beloppet av den skatt som uppburits i Frankrike på de ifrågavarande inkomsterna,

ska avräknas från den skatt som avses i artikel 2.3 stycke b i vars skatteunderlag dessa inkomster ingår ...”.

5. Det framgår av de bestämmelser i artikel 220.1 b i allmänna skattelagen som det redogjorts för i punkt 1 ovan att källskatt som betalats i utlandet på grundval av sådana inkomster härrörande från utlandet som avses i nämnda bestämmelse, ska avräknas från den skatt som ska betalas i Frankrike, varvid denna avräkning begränsas till beloppet av den skattecredit som motsvarar källskatten, i enlighet med vad som anges internationella skatteavtal. För det fall att det anges i ett dubbelbeskattningsavtal mellan Frankrike och en annan stat, såsom är fallet med de avtal som avses i punkterna 2–4 ovan, att när ett bolag som är skattskyldigt till bolagsskatt i Frankrike erhåller utdelning från ett bolag med hemvist i den andra staten och denna utdelning är föremål för källskatt i den staten, får Frankrike förvisso beskatta utdelningen hos det förstnämnda bolaget, men bolaget har då rätt till en skattecredit som ska avräknas från bolagsskatten. Skattecrediten får dock inte överskrida beloppet av den franska skatten på dessa inkomster, och detta maxbelopp ska – om inte annat föreskrivs i skatteavtalet – fastställas med tillämpning av samtliga bestämmelser i den allmänna skattelagen avseende bolagsskatt, däribland artikel 39, som enligt artikel 209 i samma lag är tillämplig i fråga om bolagsskatt, det vill säga genom att från utdelningsbeloppet, före uttag av källskatt och om inte annat föreskrivs i särskilda bestämmelser, göra avdrag för berättigade kostnader som inte uppkommit till följd av förvärv, innehav eller överlåtelse av de värdepapper som legat till grund för utdelningen, som har ett direkt samband med utdelningen, och som inte kompenseras genom en ökning av tillgångarna.
6. Det framgår av de handlingar som ingetts till Cour administrative d’appel de Versailles att Société Générale Asset Management (SGAM) Banque under 2004 och 2005 ägnade sig åt dels värdepappersbelåning, dels fondstrukturering. Värdepappersbelåningen bestod i att låntagaren ställde värdepapper som säkerhet för de värdepapper som SGAM Banque lånade ut, och således innehade SGAM Banque tillfälligt äganderätten till förstnämnda värdepapper. I artikel 6 G i standardavtalet OSLA (Overseas Securities Lender’s Agreement), som undertecknats av SGAM Banque och dess avtalsparter, föreskrevs att SGAM Banque i princip var skyldig att återgälda sina avtalsparter värdepapper som var likvärdiga den säkerhet som ställts, för att de skulle erhålla utdelningen på dessa värdepapper. I artikel 6 G ii föreskrevs även att för det fall att låntagaren inte återgäldades genom värdepapper med rätt till utdelning, var SGAM Banque skyldig att överlåta tillgångar till låntagaren eller betala vederbörande en summa pengar, till ett värde som motsvarade denna utdelning. Fondstruktureringen bestod bland annat i att SGAM Banque **[Orig. s. 6]** förvaltade aktiekorgar som motsvarade de förvaltningsprofiler som avtalsparterna fastställt. Inom ramen härför erhöll SGAM Banque utdelning på de värdepapper som ingick i aktiekorgarna, vilka SGAM Banque var spekulant på, men i enlighet med sitt åtagande var SGAM Banque även skyldig att återbetala avtalsparterna en summa som motsvarade den utdelning som erhöles, jämte värdeökningen på

värdepapprena. I gengäld betalade avtalsparterna en fast ersättning till SGAM Banque för förvaltningen av aktiekorgarna.

7. Inom ramen för dessa två verksamheter erhöll SGAM Banque, på värdepapper som innehades av bolag med hemvist i Italien, Förenade kungariket och Nederländerna, utdelningar, vilka minskades genom att källskatt betalades i dessa tre stater. Vid en skatterevision avseende SGAM Banque ifrågasatte skattemyndigheten att en del av de skattekrediter motsvarande ovannämnda källskatt som bolaget hade avräknat från den bolagsskatt det var skattskyldigt till i Frankrike, hade avräknats från den bolagsskatt som SGAM Banque var skyldig att betala för räkenskapsåren 2004 och 2005. [utelämnas] [upprepning av redogörelsen för förfarandet på s. 1]
8. Société Générale har hävdats att Cour administrative d'appel de Versailles gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning då den underkände den grund som avsåg att tillämpningen av de bestämmelser som det erinrats om i punkt 5 ovan resulterar i ett åsidosättande av den fria rörligheten för kapital, som skyddas av unionsrätten. Société Générale har gjort gällande att handel med värdepapper i utländska bolag som bedrivs av bolag som är skattskyldiga till bolagsskatt i Frankrike, missgynnas i förhållande till handel med värdepapper i franska bolag, av det skälet att metoden för att beräkna den övre gränsen för den skattecredit som ska beviljas enligt de avtal som Frankrike ingått för att undvika att utdelningar dubbelbeskattas på grund av att de beskattas dels av källstaten, dels av Frankrike, endast ger utrymme för en otillräcklig avräkning, från den franska bolagsskatten, av den skatt som uppburits ut av källstaten. I detta avseende har Société Générale hänvisat till EU-domstolens dom av den 17 september 2015, Miljoen, X och Société Générale, C-10/14, C-14/14 och C-17/14, och dom av den 28 februari 2013 Beker, C-168/11.
9. Conseil d'Etat har påpekat att de bestämmelser som det erinrats om i punkt 5 ovan syftar till att kompensera för den nackdel som kan uppstå till följd av att medlemsstaternas beskattningsrätt tillämpas parallellt, och, för att genomföra denna kompensation, beräknas den övre gränsen för avräkningen genom att bestämmelser i allmänna skattelagen tillämpas på utdelningar från utlandet som är föremål för källskatt, så att de kostnader som dragits av från utdelningsbeloppet innan källskatt har uppburits även dras av vid fastställandet av underlaget för den bolagsskatt som ska betalas i Frankrike. Dessa bestämmelser återspeglar Frankrikes åtagande att avstå från skatteintäkter, i förekommande fall i deras helhet, som det skulle kunna uppbära genom att beskatta utdelning från utlandet genom bolagsskatt. Conseil d'Etat har påtalat att för det fall att en högre skattecredit än den som följer av ovannämnda bestämmelser avräknades skulle det inte enbart leda till att Frankrike avstod från dessa skatteintäkter, utan även till att Frankrike skulle tvingas bära hela eller en del av bördan för den skatt som utdelningen är föremål för i den stat den härrör från. **[Orig. s. 7]**
10. Det följer av EU-domstolens praxis att medlemsstaterna, så länge det inte har antagits några enhetliga eller harmoniserande unionsbestämmelser, fortfarande har

befogenhet att, genom avtal eller unilateralt, bestämma enligt vilka kriterier beskattningsrätten ska fördelas mellan dem, varvid upprätthållandet av denna fördelning utgör ett av EU-domstolen erkänt legitimt ändamål (dom av den 17 september 2015, *Miljoen, X och Société Générale* C-10/14, C-14/14 och C-17/14, punkt 76). I synnerhet innehåller unionsrätten, på dess nuvarande stadium, inte några allmänna kriterier för behörighetsfördelningen mellan medlemsstaterna vad gäller avskaffandet av dubbelbeskattning inom unionen. Den omständigheten att såväl den medlemsstat från vilken utdelningen härrör som den medlemsstat i vilken aktieägaren har sitt hemvist får beskatta utdelningen, innebär således inte att hemvistmedlemsstaten är skyldig enligt unionsrätten att förhindra de nackdelar som kan uppstå vid utövandet av den mellan medlemsstaterna sålunda fördelade behörigheten (dom av den 14 november 2006, *Kerckhaert och Morres*, C-513/04, punkt 22, dom av den 10 februari 2011, *Haribo Lakritzen Hans Riegel och Österreichische Salinen*, C-436/08 och C-437/08, punkt 170). Medlemsstaterna är emellertid skyldiga att iaktta unionsrätten vid utövandet av beskattningsrätten, sedan den i förekommande fall fördelats genom bilaterala avtal för undvikande av dubbelbeskattning (dom av den 12 december 2002, *de Groot*, C-385/00, punkt 94, dom av den 28 februari 2013, *Beker*, C-168/11, punkt 34, dom av den 14 mars 2019, *Jacob och Lennertz*, C-174/18, punkt 25). Närmare bestämt förhåller det sig så, att unionsrätten visserligen inte medför någon skyldighet för en medlemsstat att kompensera för en nackdel som beror på att en kedjebeskattningsrätt uteslutande följer av att olika medlemsstater parallellt utövar sin beskattningsrätt, men för det fall att en medlemsstat har beslutat att föreskriva en sådan compensation, måste bestämmelserna om denna emellertid tillämpas i enlighet med unionsrätten (dom av den 20 maj 2008, *Orange European Smallcap Fund*, C-194/06, punkt 47). Eftersom ett skatteavtal syftar till att undvika att samma inkomst beskattas i båda de avtalsslutande staterna, och inte till att säkerställa att den skatt som den skattskyldige ska betala i en av de avtalsslutande staterna inte överstiger den skatt som vederbörande skulle ha betalat i den andra staten, kan en mindre förmånlig skattemässig behandling – som följer av fördelningen av beskattningsrätten mellan två medlemsstater, den ena i egenskap av hemviststat för den skattskyldige, och den andra i egenskap av källstat för de aktuella inkomsterna – och de skillnader som föreligger mellan dessa båda staters skattelagstiftning, emellertid inte anses utgöra förbjuden diskriminering eller olik behandling (dom av den 24 oktober 2018, *Sauvage och Lejeune*, C-602/17, punkt 28).

11. Det saknas praxis från EU-domstolen angående medlemsstaternas utrymme för skönsässig bedömning när de antar sådana åtgärder för att avhjälpa dubbelbeskattning som ska tillämpas när bolag med hemvist i en medlemsstat får utdelning som härrör från en annan medlemsstat, och denna åtgärd består i att bolaget beviljas en skattekredit som ska avräknas från utdelningen, varvid beloppet för denna kredit inte får överstiga den motsvarande skatt på utdelningen som skulle ha uppburits i den medlemsstat där bolaget har sitt hemvist. Huruvida *Société Générale* kan vinna framgång med den grund bolaget åberopat beror således på om den omständigheten att tillämpningen av de bestämmelser som det erinrats om i punkt 5 ovan, som syftar till att kompensera för att sådana utdelningar som ett bolag som är föremål för bolagsskatt i den medlemsstat där

det har sitt hemvist erhåller från en annan medlemsstat dubbelbeskattas, på grund av att sistnämnda stat utövar sin beskattningsrätt genom att ta ut källskatt, kan ge upphov till en nackdel för handel med värdepapper i utländska bolag som bedrivs av bolag som är skattskyldiga till bolagsskatt i den förstnämnda medlemsstaten **[Orig. s. 8]** – mot bakgrund av artikel 56 i fördraget om upprättande av Europeiska gemenskapen, sedermera artikel 63 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt – innebär att den medlemsstaten, för det fall att den har valt att kompensera för dubbelbeskattningen, har vidtagit åtgärder som går längre än en avsägelse av de skatteintäkter som den skulle uppbära genom att beskatta sådan utdelning från utlandet genom bolagsskatt?

12. Denna fråga är av avgörande betydelse för utgången i målet vid Conseil d'Etat och föranleder betydande svårigheter. Följaktligen ska en begäran om förhandsavgörande ges in till Europeiska unionens domstol enligt artikel 267 i Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och till dess att den domstolen meddelat sitt avgörande ska målet angående Société Générales överklagande vilandeförklaras.

BESLUTAR FÖLJANDE:

Artikel 1: Société Générales överklagande vilandeförklaras till dess att EU-domstolen har besvarat följande fråga. Innebär den omständigheten att tillämpningen av de bestämmelser som det erinrats om i punkt 5 ovan, som syftar till att kompensera för att sådana utdelningar som ett bolag som är föremål för bolagsskatt i den medlemsstat där det har sitt hemvist erhåller från en annan medlemsstat dubbelbeskattas, på grund av att sistnämnda stat utövar sin beskattningsrätt genom att ta ut källskatt, kan ge upphov till en nackdel för handel med värdepapper i utländska bolag som bedrivs av bolag som är skattskyldiga till bolagsskatt i den förstnämnda medlemsstaten – mot bakgrund av artikel 56 i fördraget om upprättande av Europeiska gemenskapen, sedermera artikel 63 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt – att den medlemsstaten, för det fall att den har valt att kompensera för dubbelbeskattningen, har vidtagit åtgärder som går längre än en avsägelse av de skatteintäkter som den skulle uppbära genom att beskatta sådan utdelning från utlandet genom bolagsskatt?

Artikel 2: Förevarande beslut ska delges Société Générale, ministern för offentlig förvaltning och offentliga räkenskaper, och EU-domstolens kansli.

En kopia härav ska tillställas Premiärministern och generalsekreteraren för Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling. **[Orig. s. 9]**

[utelämnas] [uppgifter om överläggningarna]

[utelämnas] den 24 april 2019.

[utelämnas]

[utelämnas] [underskrifter] [utelämnas] [beslut om verkställbarhet]

[utelämnas]

ARBETS
DOKUMENT